

[Bouet.]

sig, at Situationen ikke bliver helt god for den højtærede Minister? Nej, den Bebrejdelse, at vi tager usagligt paa Sagerne, den tilbageviser jeg, thi det Krav, der stilles fra Ministeren, er kun dette, at vi skal se upolitisk paa Sagerne, naar det kan gavne det højtærede Ministerium og Flertallet, men nogen Gengæld kan vi aldrig vente os fra den anden Side.

Den højtærede Minister udtalte, at jeg gik over visse Ting med en legende Lethed. Ja, jeg maa sige, den højtærede Minister viste jo ogsaa en vis Lebedighed med Hensyn til Besvarelsen af, hvorfor ikke de socialdemokratiske Foretagender selv gav Eksemplet. Hans Argumentation var saa uhyre let, for han svarede overhovedet ikke paa dette. Og det er nu engang saa, at hvis man virkelig skal tage et Menneskes Agitation paa et vist Omraade alvorligt, saa forudsætter det, at den paagældende selv udretter alt, hvad der er muligt paa dette Omraade. Og hvad har det ærede Medlem gjort? Hvilke nye Argumenter er der fremført? Hvilke Eksempler har den højtærede Minister ladet udarbejde paa, hvorledes denne Lov kan praktiseres? I det Forslag, som her foreligger, er der intet, som beviser, at Situationen er ændret. Eller har den højtærede Minister forsøgt den Vej, som jeg anviste ved tidligere Lejlighed, idet jeg henviste til, at denne Sag kunde ordnes administrativt? Nej, intet har den højtærede Minister gjort paa dette Omraade, og han kunde jo dog med nogen Ret gaa til dette Arbejde, idet jeg ved den Lejlighed erklærede, at fra vor Side skulde der ingen Bebrejdelse lyde, hvis den højtærede Minister kunde komme frem ad den Vej. For øvrigt er man jo ikke i de forskellige Ministerier saa bange for en Kritik paa dette Omraade. Jeg ved da flere Tilfælde, hvor en Minister har stillet Krav til Institutioner og andre, som gjorde Brug af forskellige vedtagne Lovbestemmelser, Krav, som gik langt ud over det, Loven fordrede, og har gjort det med det, som den højtærede Minister kalder en legende Lethed — den højtærede Minister kan blot tale med sin Kollega Indenrigsministeren, f. Eks. paa Byggeomraadet —, og jeg tiltror ogsaa den højtærede Minister den Evne, at han kunde klare de Vanskeligheder, som eventuelt vilde komme til at foreligge ved Gennemførelse af Lovforslaget ad den Vej, som jeg har foreslaaet. Jeg kan ikke se, at Vanskelighederne bliver ret meget mindre, fordi det i en Lov vedtages, at Ministeren har den Beføjelse.

Det ærede Medlem Hr. Rager udtalte, at 8 Timers Arbejdsdagen ikke havde medført forringede Leveforhold for Befolkningen, og sluttede derudfra, at det kunde ogsaa lade sig gøre med en 40 Timers Arbejdsuge. Ja, det er lige som med Tørvevognen, der trækkes af en Hest: man gaar ud fra, at naar Hesten kan trække een Tørv mere, saa kan den ogsaa trække to Tørv mere o. s. v. Saaledes gaar det ogsaa med Argumentationen paa dette Omraade; den maatte til sidst, hvis den blev ført ud i sine yderste Konsekvenser, medføre, at Arbejdstiden blev ganske minimal.

Jeg kan desværre ikke gøre min Tone blidere ved mit Svar her, men jeg erklærer mig villig til, som jeg gjorde, første Gang jeg havde Ordet, at drøfte de virkelige Forslag, som den højtærede Minister maatte fremsætte, naar Sagen kommer i Udvalg.

Rager: Jeg syntes, det ærede Medlem Hr. Bouet kom lidt let fra Spørgsmaalet om 10 Timers og 8 Timers Arbejdsdagens Indvirkning paa Levestandarden o. s. v. Det ærede Medlem begyndte i Stedet for at tale om Tørv og Tørv paa Vognen, denne gamle Lignelse, som man altid griber til, naar det kniber med de virkelige Argumenter. Men det, jeg gerne vil pege paa, er, at selv om en Ting, naar den føres ud i den yderste Karikatur, naturligvis altid vil blive vrang, har man ikke ved at paavise dette bevist noget som helst, der rører ved Kendsgernerne.

Jeg vil gerne over for det ærede Medlem Hr. Bouet gentage mit Spørgsmaal, om det ærede Medlem vil hævde, at Indførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen her i Landet i Stedet for 10 Timers Arbejdsdagen har medført en Nedgang i den almindelige Levestandard. Jeg vil hævde det modsatte. Det er muligt, at der ved Nedsættelsen af Arbejdstiden er sket en Fordeling i Retning af at give mere til dem, der tidligere havde mindre, det er muligt, det kan vi drøfte; men det har jeg ikke anset for en Ulykke. Men jeg vil bestemt hævde, at det har ikke medført nogen Nedgang i Levestandarden, og at en Overgang til en 40 Timers Arbejdsuge skulde medføre noget saadant, tror jeg ikke. Man maa huske, at Anledningen til, at jeg nu udtaler mig, er den, at det ærede Medlem manede dette frem som et Spøgelse, og det er der, jeg gerne vil have det ærede Medlem holdt fast.

Munch-Petersen: Socialministeren kom med en Udtalelse, som det er værd at slaa fast, nemlig at den normale Arbejdsløshed,